

موعد انتشار مجله نگذشته بود که من و همکارانم با موجی از واکنشها و سؤالات مکرر از طرف دوستان و خوانندگان نشر دانش مواجه شدیم. روزی نبود که من مجبور نشوم به سؤالیهای مکرری که، چه از طریق نامه‌نگاری چه تلفن و چه مشافهه، درباره علت توقف انتشار مجله از من می‌شد توضیح دهم، توضیحی که کمتر کسی را قانع می‌کرد. به هر حال، همین پرس و جوها و مؤاخذها و اظهار علاقه‌ها و سپس تشویقها برای از سرگیری مجدد کار بود که باعث شد من و همکارانم عزم خود را جزم کنیم و دست به کار شویم.

من نمی‌توانم از دوستان و محققان و نویسندگانی که چه در داخل و چه در خارج کشور بارها و بارها مرا مورد لطف قرار دادند و مکرر به من توصیه کردند که مایوس نباشم و این مجله را مجدداً منتشر کنم نام ببرم. در اینجا همینقدر از همه آنان تشکر می‌کنم و به ایشان متذکر می‌شوم که اگر توصیه و تشویق ایشان نبود مطمئناً این کار صورت نمی‌گرفت.

دوره جدید نشر دانش شکل و شمایل را که سابقاً داشت همچنان حفظ خواهد کرد، ولی تغییراتی هم در آن داده خواهد شد. مجله در دوره اول حیات خود هر دو ماه یک بار و جمعاً سالی ۶ شماره منتشر می‌شد. البته گاهی، بخصوص در سالهای آخر، ما عقب می‌ماندیم و مجبور می‌شدیم دو شماره یکی کنیم و بدین ترتیب سالی ۵ شماره منتشر کنیم. در دوره جدید ما به جای ۶ یا ۵ شماره فقط ۴ شماره منتشر خواهیم کرد، یعنی مجله فصلنامه خواهد بود.

در مورد محتوای مجله نیز تجدید نظرهایی صورت گرفته است. در بخش معرفی کتابهای تازه ما فقط از کتابهای علوم انسانی و ادبی و فلسفی و دینی و تاریخی و امثالهم یاد خواهیم کرد و با عناوین پزشکی و مهندسی و ریاضی و نظایر آنها کاری نخواهیم داشت. درباره مسائل کتابخوانی و نشر نیز قصد نداریم که برنامه‌های سابق را دنبال کنیم، مگر این که استثنائاً مقاله خوب و مفیدی در این زمینه‌ها به دستمان برسد. مطالب مجله کلاً درباره تحقیقات ادبی و فلسفی و تاریخی خواهد بود و همچنین نقد کتابهایی که در این زمینه‌ها نوشته خواهد شد. کتابهای خارجی را که در زمینه اسلام و ایران نوشته شده باشد و به دستمان برسد معرفی خواهیم کرد. در این شماره چون مدتی پشتمان باد خورده بود احتمالاً نواقصی هست که امیدواریم آنها را در شماره‌های بعدی جبران کنیم. و هو الموعین.

نصرالله پورجوادی

آغازی دوباره

سه سال پیش در زمستان سال ۱۳۷۴، پس از انتشار ششمین شماره از سال پانزدهم نشر دانش، انتشار این نشریه متوقف شد. برای بسیاری از خوانندگان مجله این توقف ناگهانی و شاید غیرمنتظره بود. من گمان نمی‌کردم عدم انتشار این نشریه تفاوت چندانی برای خوانندگان ایجاد کند. زمانی که ما در پائیز سال ۱۳۵۹ آغاز به کار کردیم جو سیاسی و هیجانات ناشی از انقلاب بر همه چیز سایه افکنده بود. جنگ خانمان برانداز عراق بر ضد ایران هم شروع شده بود. در چنین فضائی حال و حوصله‌ای برای فعالیتهای فرهنگی نبود. ما لنگ لنگان قدم در راه گذاشتیم و بدون این که افق روشنی در پیش داشته باشیم کورمال کورمال به پیش رفتیم و راه خود را پیدا کردیم. تا مدتها نشر دانش تنها نشریه ادواری فارسی از نوع خود بود، نشریه‌ای که درباره کتاب و کتابخوانی منتشر می‌شد و تعدادی مقاله و نقد کتاب هم چاپ می‌کرد. بعد از یکی دو سال، ما توانستیم اهداف مشخص‌تری برای نشریه خود در نظر بگیریم. در همین مدت نیز نشریات دیگری بتدریج وارد صحنه مطبوعات کشور گردیدند که بعضی از آنها کم‌وبیش اهداف ما را دنبال می‌کردند. ما وقتی در سال ۱۳۷۴ تصمیم به توقف انتشار نشر دانش گرفتیم، کثرت نشریات فرهنگی و ادبی و حتی نشریات تخصصی درباره کتاب و کتابخوانی به حدی بود که گمان نمی‌کردیم از صحنه بیرون رفتن یکی خلتی برای خوانندگان ایجاد کند. اما تصور ما غلط بود. یکی دو ماه از